

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Vasilachi Veaceslav Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 04.10.2017-19.12.2017*
2. *instanța de apel: 18.01.2018-28.02.2018*
3. *instanța de recurs: 14.05.2018 - 13.06.2018*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Căușeni (*sediul Ștefan Vodă*) din 19 decembrie 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Vasilachi Veaceslav Xxxxx, a fost recunoscut vinovat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 100 ore.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat, că la data de 27 martie 2017, fiind efectuată percheziția la domiciliul lui Vasilachi V., amplasat în r-nul Xxxxx, s. Xxxxx, a fost depistat și ridicat un pachet de polietilenă în care se afla o masă vegetală uscată și mărunțită de culoare verde cafenie.

Conform raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-2214 din 14 aprilie 2017 conținutul pachetului reprezintă pai de mac, care conține alcaloidul activ al opiumului (morfină) și se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, cantitatea substanței

stupefiante, pai de mac (în stare uscată) constituie 228 g, și se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, în cantități mari.

Acțiunile lui Vasilachi V. au fost încadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, - *circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, fără scop de înstrăinare, adică, păstrarea drogurilor în proporții mari, fără scop de înstrăinare.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie încasate din contul inculpatului suma de 1700,66 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, pentru efectuarea raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-2214 din 14 aprilie 2017, în sumă de 1.680 lei și pentru rechizitele utilizate de către organul de urmărire penală, în sumă de 20,66 lei.

În motivarea apelului a invocat, că instanța de judecată nejustificat, interpretând eronat prevederile legislației naționale procesual penale, a respins solicitarea acuzatorului în partea încasării din contul condamnatului, în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare menționate mai sus.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia, că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, împrejurări ce au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Referitor la solicitarea procurorului de a încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-2214 din 14 aprilie 2017, în sumă de 1.680 lei și pentru rechizitele utilizate de către organul de urmărire penală, în sumă de 20,66 lei, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată.

Prin urmare, instanța de apel a menționat, că cheltuielile judiciare au fost achitate pentru efectuarea raportului menționat supra, potrivit art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea gradului de graviditate și a caracterului vătămarilor integrității. În aceeași ordine de idei, instanța de apel a făcut referire la art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (*în vigoare la momentul pronunțării sentinței*), care stipula, că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) art. 143 Cod de procedură penală, se fac din contul bugetului de stat.

În continuare, instanța de apel a stabilit, că anume din motivele menționate supra, prima instanță corect a ajuns la concluzia de a respinge cerința privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului. Totodată, prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018, a fost exclus alin. (2) din

prezentul articol. Astfel, instanța de apel a constatat, că raportul de expertiză a fost efectuat la solicitarea organului de urmărire penală până la intrarea în vigoare a Legii menționate supra, prin care a fost exclus alin. (2) din art. 143 Cod de procedură penală.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului invocă:

- soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința, referitor la încasarea cheltuielilor de judecată, contravine normelor procesual penale în vigoare;
- legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 Cod de procedură penală, obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat;
- persoana condamnată, urmează să suporte aceste cheltuieli în baza culpei sale infracționale, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi realizat, adică inculpatul urmează să suporte numai acele cheltuieli, care sunt în culpă procesuală.

În drept, procurorul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

La temeiurile de drept ale recursului declarat, autorul invocă cazul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Totodată din textul recursului, Colegiul atestă, că autorul în esență critică decizia instanței de apel adoptată în latura civilă, prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe, de respingerea solicitării acuzatorului de stat privitor la încasarea din contul inculpatului, a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea

raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-2214 din 14 aprilie 2017, în sumă de 1.680 lei și pentru rechizitele utilizate de către organul de urmărire penală, în sumă de 20,66 lei.

Așadar, în privința alegațiilor invocate de procuror se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra căroră această instanță s-a expus întemeiat, concluzii pe care le susține și instanța de recurs.

În cauza deferită judecării, recurentul solicită invocând prevederile art. 227 și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-2214 din 14 aprilie 2017 și pentru rechizitele utilizate de către organul de urmărire penală, motivând că legea prevede ca condamnatul să suporte cheltuielile judiciare.

La cele invocate supra, instanța de recurs menționează, că aceste argumente ale recurentului sunt neîntemeiate, deoarece dispoziția art. 143 prevede, că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Instanța de recurs relevă dispoziția alin. (2) art. 229 potrivit căreia, *instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare...* Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare, ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli.

La fel, Colegiul evidențiază, că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Prin urmare, se reține că raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-2214 din 14 aprilie 2017, a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea stabilirii circumstanțelor cauzei, constituind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În acest sens, Colegiul penal statuează, că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea efectuării expertizei în prezenta cauză, reprezintă cheltuieli judiciare ce urmează a fi achitate din bugetul de stat.

Astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitoare la respingerea solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpatul, **Vasilachi V.** a sumei de 1.700.66 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei în prezenta cauză.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că nu este incident în speță cazul de casare invocat de către recurent, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării hotărârii judecătorești contestate, în latura civilă.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază, că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Vasilachi Veaceslav Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 11 iulie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie